

„Svetlo svieta v tme, ale tma ho nepohltila.“ (J 1,5)

SVETLO PRAVOSLÁVIA

duchovný občasník pravoslávnej cirkevnej obce
Banská Bystrica

číslo 68, rok 2025

Drahí bratia a sestry v Christu,

je nemožné, aby sme bez Christa napravili samých seba. Bez Neho nie sme schopní zlomiť okovy svojich zhubných vášní. Sami od seba sa nemôžeme stať dobrými, „lebo bezo mňa nemôžete činiť nič“ (Jn 15,5).

I kebyže sme sa snažili ešte viac, nijako neuspějeme. Jediné, o čo sa musíme snažiť a čo máme činiť, je obrátiť sa k Nemu, milovať Ho „z celej svojej duše“. Láska ku Christovi, to je všetko, čo potrebujeme! To je ten najlepší liek proti zhubným vášňam.

Každý raz odtiaľto odíde, taká je realita. Tu sme len okoloidúci. Prišli sme sem ukázať naše skutky, činy a potom odchádzame.

Vždy milujme tých, ktorí nás milujú, ale aj tých, ktorí nás nenávidia.

Odpusťme im a milujme ich bez ohľadu na to, ako veľmi nám ublížili. Potom budeme Božími deťmi, potom nám budú odpustené aj naše vlastné hriechy.

V novom 68. čísle Svetla Pravoslávia

vám prinášame množstvo duchovných článkov, ktoré nám môžu byť povzbudením, pomocou, varovaním, ale aj inšpiráciou, ako žiť v tomto hriešnom svete. Otvorme svoje srdcia...

„Ak človek urobí jeden krok k Bohu, Boh urobí tisíc krokov k človeku.“

- Starec Pajsij

S láskou v Christu Jana

igumen Nikon:

Neustále pozorovanie sa, neochota rozprávať o hriechu, pozerat' na hriech dokonca aj na pusté myšlienky, obrazy a z celého srdca privolávanie mena Isusa Christa môže človeka vyniesť na vysoký stupienok duchovného rebríka. Mnohí sa tak naučili Isusovej modlitbe srdca.

Po príchode Spasiteľa a Jeho utrpení bola svätými Otcami modlitba mýtnika zamenená za Isusovu modlitbu. Význam oboch modlitieb je rovnaký.

...chválím mlčanlivosť, ktorej sú nedostatočné žiadne chvály, zvlášť, ak sa k mlčaniu jazyka postupne pridáva aj mlčanie mysle. Toto je stav, ku ktorému by sme mali spiet' všetci podľa svojich možností a schopností. Chápete o čom hovorím !? Toto môže človeka pripraviť k budúcnému životu.

Zo všetkých síl sa snaž pamätať na Pána. Démoni sa k nám budú zliezať, budú stvárať všelijaké ohavnosti, mučiť nás, ťahať k sebe a do pekla, ak nebudeme privolávať meno Isusa Christa.

Týmto svätým menom, *pred ktorým sa skláňa každé koleno neba, zeme a pekla* sa oslabuje pôsobenie nepriateľa, do srdca vchádza pokoj, nádej a viera a pomínie sa všetko pokušenie.

Snažte sa vnímavo hovoriť slová modlitby. Ak ste roztržití, prestaňte, otvorte sa Bohu a znovu sa snažte vnímavo hovoriť slová modlitby. Srdce sa postupne začne zmäkčovať a hoci iba občas, ale odpovie skrušením a možno aj slzami. Tie minúty úplne oddávajte modlitbe a nepočúvajte nepriateľa, ktorý nájde tisíc príčin odísť od modlitby a bude vás nútiť zaoberať sa hocičím iným.

Aby sme získali nerozptýlenú modlitbu, je potrebné pokoriť sa pred Bohom, ľudmi a nemalo sa v nej cvičiť. Bez pokory sa človek vždy bude rozptyľovať.

...s modlitbou je ľahké a radostné byť v chráme, ani nespozoruješ, ako prešiel čas. Bez modlitby sa viac unavíš, ako pri najväčšom vypätí pre získanie modlitby, čas prejde bez úžitku lepšie povedané škodlivo: *Kto nezhrmažďuje so Mnou, ten rozhadzuje.*

Hrozné by to bolo bez modlitby! Blahoslavený je ten, kto ju dokázal nájsť. Hľadaj aj ty. Bez hľadania a námahy nič nezískaš.

...človek bez modlitby je nástrojom diabla. Bez modlitby ani dobré skutky neprinesú úžitok, budú poškvrnené všelijakými jedovatými prímiesami.

Pán nám niekoľkými slovami ukázal... čo je najdôležitejšie v ťažkých časoch: *bdejte teda každého času a modlite sa* (Lk 21, 36). Nepovedal v taký, či onaký čas, ale vždy. Bdiť znamená sledovať sa, sledovať svoje myšlienky, slová, pocity, sledovať a všetko protirečiace evanjeliu odháňať Isusovou modlitbou, čím sa naplní aj slovo o modlitbe. Neustále prinucovanie sa k Isusovej modlitbe je dobrým dôkazom toho, že človek chce byť s Pánom, že chce plniť jeho prikázania.

Svätí Otcovia hovoria, že všetky modlitby je možné zameniť jedinou Isusovou. Táto modlitba bude správna vtedy, ak bude nerozlučne spojená s pokáním, bude vyjadrením skrúsenosti srdca pre svoju nedôstojnosť, hriešnosť, uvedomenia si neustáleho porušovania evanjeliových prikázaní. Takýmto vyjadrením skrušeného srdca bola aj modlitba mýtnika. Majte to na pamäti. Nie hlasné opakovanie slov Isusovej modlitby prináša výsledok, ale modlitba ako vyliatie skrušeného srdca.

Samozrejme, vlastnými silami nemôžeme urobiť nič, nemôžeme odohnať nepriateľov a zbaviť sa ich pôsobenia na nás. Ale poznáme veľkú silu, ktorou je meno nášho Pána Isusa Christa. Neustále, podľa možnosti, privolávanie toho strašného mena rozháňa padlých duchov, činí ich bezmocnými a v nás posilňuje vieru, očisťuje srdce, zasieva nádej na oslobodenie od hriechu, posilňuje vôľu k dobrému, zanecháva hriešnym a ničotným životom zahrabaný Boží obraz, jedným slovom, rodí *nového* človeka... Aj keby celý náš život prešiel v ničotnosti

a slúženiu nepriateľovi, a hoci by sme si to uvedomili až v *jedenástej* hodine, trápili by sme sa pre to a rozhodli sa vrátiť do domu Otca, stretne nás nekonečná Božia láska, objíme nás, očistí, odeje do odevu slávy a naplní radosťou na veky.

igumenija Arsenija:

Hovoríte, že osvojenie si mena Isus v duši je už jej spásou. Nie, nie je to tak. Spása duše

je v moci Božej pôsobiacej cez toto Meno na našu dušu, ktorá si osvojila plné uvedomenie si svojej hriešnosti.

Isusova modlitba sa v duši uskutočňuje tak, že pri nej duša o nič nežiada, srdce si nič neželá, myseľ mlčí, prítomné sú iba živá viera v moc Isusa, iba uvedomenie si svojej nedôstojnosti, svojej nemohúcnosti a hriešnosti. Pri Isusovej modlitbe sa nikdy za nikoho nemodlím...A vidí sa mi, že nemodlím sa pri nej ani sama za seba. Cítim iba vo mne pôsobiacu silu, silu mena veľkého Boha, Boha živého, ktorému verí moja duša zo všetkých síl.

preložil Marek Ignacik

O živote ctihodnej matky Galaktie Krétskej

Ako sa žena ako prostý laik stala v Bohu múdrou matkou Galaktie

V týchto dňoch uplynulo jedno malé, ale nie bezvýznamné výročie.

Pred viac ako štyrmi rokmi (20.5.2021) odišla k Pánovi do nebeských príbytkov jedna charizmatická, asketická osobnosť, žena naozaj duchonosná a Christonosná, ktorá je už teraz uznávaná za svätú. Ide o ctihodnú matku (gerontisu) Galaktiu Krétsku, rodenú Kanakaki (5.3.1926). Mnohí ju popisovali ako „svätého Porfýria“ z Kréty.

Za svoju čistotu, mlčanlivosť, pokoru a dobročinnosť sa jej dostali privilégia vidieť

sedem archanjelov a tiež zlatý palác, ktorý na ňu čakal v nebi!

Tým, že si pôstom, modlitbami a neustálym bdením podmanila telo a podriadila ho duchu, sa jej dostalo výsady uvidieť Sväté svetlo Najsvätejšej Trojice a Jej nebeskú slávu, ale tiež tragický a démonský stav mnohých ľudí, za ktorých sa opätovne tajne modlila o milosť.

Bola poctená návštevou svätých veľkomučeníkov a vojínov Minasa, Georgia, Dimitria a Nikitu, ktorých opísala do najmenších detailov, zatiaľ čo ju navštívila sama Presvätá Bohorodička v sprievode svätej Paraskevvy a oznámila jej jej odchod ku Christovi!

Matka Galaktia odporúčala lásku, mlčanie, pokánie a pokoru! Tieto (cnosti) totiž, ako povedala, spaľujú diabla a nedávajú mu silu.

Ctihodná Božia svätica – Matka Galaktia, pros Boha za nás!

Kiež by sme získali i jej modlitby a požehnanie, aby sa tiež ona prihovorila u Boha za naše duše.

Amen.

...

Matka Galaktia, krstným menom Galatea, posvätila svoj život ako laik vo svojom rodnom dome na dedine Pompies na Kréte.

Nikdy nebola mníškou.

Ako laik sa postupne stávala svätou vo svojom dome skrze svoje pokánie a milosrdenstvom voči ostatným.

Mníšsku schimu prijala až približne štyri roky predtým, než zosnula.

Vo svojej dedine v otcovskom dome posvätila pokánie ako stred svojho života, ktorý prežívala nepretržite, a zjednocovala sa tak s Christom a skrze Christa s Najsvätejšou Trojicou.

Pri svojom pokání najskôr uvidela svoju

vlastnú hriešnosť vo Svetle Christovom a potom uvidela Svetlo Christovo, čo je sám Christos, ktorý nám vyslovene hovorí: „Ja som Svetlo sveta!“

Vo Svetle, ktorým je Christos, zbadala Tajomstvo Najsvätejšej Trojice, ako sama popisuje:

„Keď plačem a stenám nad svojimi hriechmi, moje srdce sa prehlbuje. Vzdychám z hĺbky duše a ul'avuje sa mi. Modlitba plynie, plynie... a v neočakávanú chvíľu, neviem ako, ďalekohľadom svojho srdca vidím to nekonečné Svetlo, ktoré žiadna myseľ nedokáže obsiahnuť a žiaden jazyk nedokáže popísať. Nikto nedokáže popísať vznešenosť neba! Obloha skrýva mnoho tajomstiev. Svetlo je nekonečné, nemá začiatok, stred ani koniec. Je beztvaré, jednotvárne. Je plné informácií. Je v ňom vysvetlené mnoho nevysvetliteľných vecí. O niektorých môžete hovoriť, ale o väčšine nie. Je to Svetlo Otca i Syna, i Svätého Ducha. V

*jednom Svetle sa objavujú všetky Tri, ale sú tiež rozlíšené ako tri Svetlá, ktoré sú jedným Svetlom! Nevieť, ako vám to opísať. Bezpočiatočný Otec nie je viditeľný. Nikto Ho nevidel, ani Ho nikdy neuvidí, ani anjeli. Je skrytý príliš veľkým Svetlom. Ale Jeho dobrota je viditeľná, Jeho láska je neopísateľná, Jeho prozreteľnosť pre svet, Jeho znášanlivosť a trpezlivosť. Syn je viditeľný, pretože sa nám stal podobným: Prijal ľudské telo a je jasne vidieť, ako vyžaruje Svetlo! Má modré oči, svetlo hnedé vlasy a rozdvojené fúzy, je strednej výšky a má symetrické telo. Má nezahojené rany po ukrižovaní, aby sme ho mohli rozpoznať, pretože mnohí ho nazývali človekom klamným mudrcom atď. Duch Svätý nie je viditeľný. Je to Svetlo! Prišiel na svet, ale už neodišiel. Pohybuje sa s veľkým treskom, ale nikto ho nepočuje! Neustále míňa všetkých, ale usídľuje sa tam, kde je pokánie. Božské veci vydávajú krásnu vôňu. Prinášajú duši pokoj, mier a raj a uvádzajú do poriadku všetky naše nesváry a neporiadky. **V tomto Svetle vidím, že Boh je všetkým a ja som nič.***

Starica Galaktia

Duchovné poučenia Matky Galaktie

„Necíťte k nikomu zlo.“

Odpustite, aby Boh odpustil vám.

Čiňte pokánie.

Prichádzajte ku spovedi, postite sa a prijímajte svätú Eucharistiu.

Boh si nepraje mnoho vecí.

To, čo žiada, je málo a je to ľahké.

Predovšetkým neodsudzujte!

Odsudzovanie je rakovina duše.

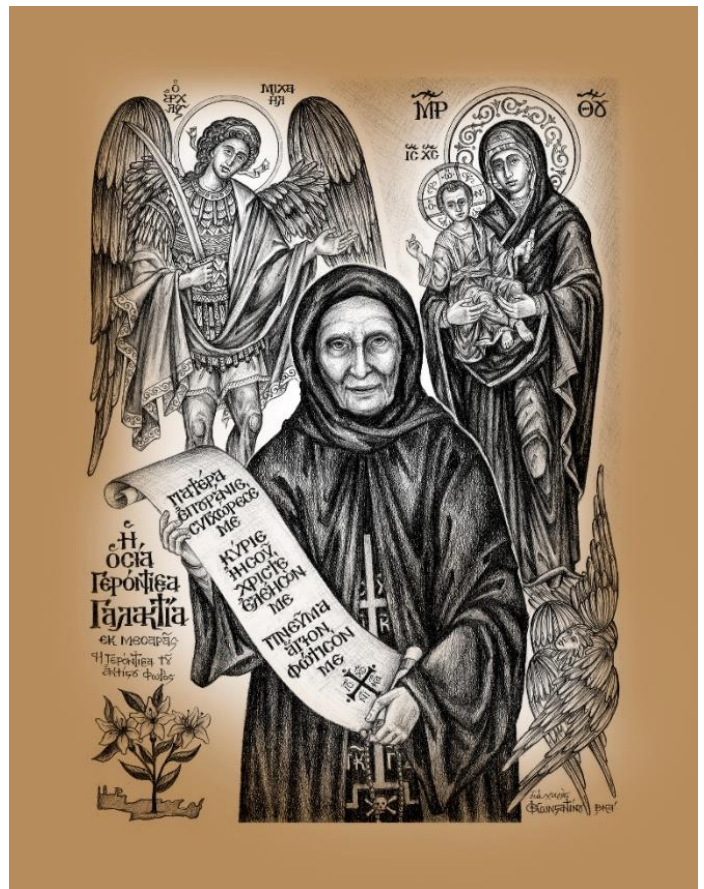
Nech sa nestane, že potom, čo opustíte nejaký dom, kde ste boli, začnete jeho obyvateľov, s ktorými ste strávili nejaký čas, ohovárať a rôzne ich komentovať.

Boh si tieto veci nepraje.

Jazyk je najlepším priateľom Satana...“

...

Matka Galaktia tiež učila:

„Ktokoľvek cíti len trochu Božieho svetla, Božej lásky, miluje potom celý svet. Modlí sa za celý svet. Vidíte, čo je Boh a čo ste vy. Potom plačete nad svojimi hriechmi. Nič iného neviem. Spýtajte sa vzdelaných, aby vám povedali. Mám pocit, že existujú štyri veci (v živote človeka), po ktorých Boh v prvom rade túži: **pokánie, pokora, ticho a láska** sprevádzaná milosrdenstvom v skrytosti. To sú základy (nášho duchovného života). Zvyšok príde potom.“

Preklad JT

„Trom mníchom sa zjavil diabol a povedal im: „Keby som vám dal moc zmeniť niečo v minulosti, čo by ste zmenili?“

Prvý z nich s veľkou apoštolskou horlivosťou odpovedal: „Chcel by som ti zabrániť, aby si Adama a Evu viedol k hriechu; aby sa ľudstvo neoddelilo od Boha.“

Druhý, muž plný milosrdenstva, povedal: „Zabránil by som ti, aby si sa od Boha neodcudzil, ale bol Mu poslušný.“

Tretí z nich bol najjednoduchší a namiesto toho, aby odpovedal pokušiteľovi, si pokľakol, spravil znamenie kríža a modlil sa: „Pane, zbav ma pokušenia toho, čo mohlo byť a čo nebolo.“

Démon sa vreskotom triasol od bolesti a utiekol.

Dvaja mnísi boli prekvapení: "Braček, prečo si takto reagoval?"

A on im odpovedal:

„Po prvé, nikdy by sme sa nemali rozprávať s nepriateľom.

Po druhé, nikto na svete nemá moc zmeniť minulosť.

Po tretie, Satanovým záujmom nebolo dokazovať našu cnosť, ale uväzniť nás v minulosti, aby sme zanedbali prítomnosť - jediný čas, keď nám Boh dáva svoju milosť a my s Ním môžeme spolupracovať na naplnení Jeho vôle.“

Zo všetkých démonov, ktorý najväčmi bráni šťastiu ľudí, je ten, ktorý sa snaží priviesť ich myseľ do trápenia v myšlienke „čo mohlo byť a nebolo.“

Minulosť je ponechaná Božiemu milosrdenstvu a budúcnosť Jeho prozreteľnosti.

Len prítomnosť "je v našich rukách", je to čas milosti.

Myslite na prítomnosť a milujte Boha celým svojím srdcom.“

Blažený starec, Jozef Vatopedský († 2009)

18. jún / 1. júl, pamiatka jeho smrti

Lekcie od starca Jozefa

Nikoho nezarmucuj

Ak sa chceš poriadne modliť, tak sa na nikoho nehnevaj, inak sa budeš modliť zbytočne. Ak nechceš odpadnúť od lásky Božej, nikdy nesmieš dovoliť bratovi, aby zaspal a zostal voči tebe našťvaný alebo rozhorčený, alebo aby si zaspal ty, ak si to o ňom myslíš.

Ak máš v srdci nejaké zlé myšlienky o svojom bratovi, modli sa za neho a zastavíš aj pohyb tejto zlej vášne, pretože modlitba zaženie smútok, žiaľ a všetky starosti. Ak sa ten druhý k tebe bude naďalej správať zle, prejav mu milosrdenstvo a buď pred ním pokorný, snaž sa získať jeho priateľstvo, a takto ho zbavíš zlej vášne.

Zmysel života

Na zemi je jediný zmysel života, napríklad niektorí ľudia sa ho snažia zničiť všetkými druhmi nezmyselných teórií. A tým zmyslom života je naplnenie Christových prikázaní.

Hnev – tieň egoizmu

Existuje mnoho príčin, ktoré vyvolávajú zlú vášeň pre hnev, no sú si podobné a závisia od toho, ako veľmi ich spája ziskovosť a sebaláska. Kde vyhráva zvrátený egoizmus, tam bezpodmienečne sídli jeho tieň – a to je hnev.

Prečo vzniká hnev? Vzniká preto, lebo na ceste k sebaláske vznikajú prekážky.

Som na ceste do nemocnice.

Ako sa noc mení na deň a zima sa mení na leto, tak sa menia vynaliezavosť a živosť so žiaľom a chorobou, či už v tomto čase, alebo v budúcnosti.

Tak ako lekár predpisuje chorým horké lieky na ich liečbu, tak zákerným neprajníkom a fajšmekerom Božia prozreteľnosť spôsobuje trápne smútky.

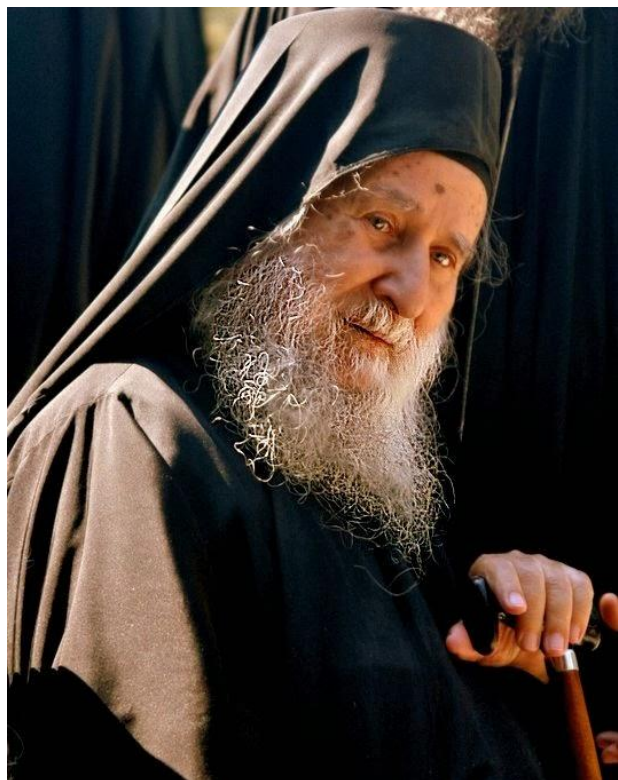
Nech sa každé nedobrovoľné utrpenie stane d'alsím dôvodom na spomienku na Boha a potom vždy bude dôvod na pokánie.

Tí, ktorí liečia, nedávajú rovnaký liek všetkým chorým ľuďom. Tak aj Boh, ktorý lieči choroby duše, pozná nielen jeden spôsob liečby, ktorý by bol prístupný všetkým, ale pre každú chorobu predkladá svoje lieky, ktoré pomáhajú uzdravovať.

Pokušenie

Všetko, čo narušuje pokoj a zákonnosť nášho života sa nazýva pokušenie.

V časoch hojnosti a prosperity a je okolo nás veľa priateľov. V čase pokušenia...viete nájsť len jedného?

Všetko, čo sa nám deje, si vieme vyložiť a vysvetliť vlastným spôsobom. Koľkým skúškam, trápeniam a útrapám však musíme byť vystavení, vie len Boh, ktorý ich dovolí.

My ako kresťania sa každý deň snažíme plniť svoje kresťanské povinnosti, no bez ohľadu na to, aké veľké je naše úsilie a snaha, vždy urobíme nesprávny krok niekde na našej ceste, pretože neexistuje žiaden bezchybný človek. Zvyčajne je naše pokánie neúplné a tiež nedostatočné. Je to na objasnenie viny, čo znamená, že nám zostávajú nesplatené dlhy... Ostávajú neznáme nášmu vlastnému súdu, no zároveň si veľmi dobre a presne uvedomujú Božiu spravodlivosť. Čo potrebujeme a máme robiť? Ak nedokážeme sem tam priniesť hodné pokánie naplno, budeme čeliť budúcemu odsúdeniu a smrti a sami stratíme svoju spásu. Aby sa toto nestalo, Božská vôľa dôkladne a úmyselne

posiela trest a utrpenie, to je zmiernenie žiaľu, ťažkosti, nevďačnej udalosti spôsobujúcej duševnú bolesť, ktorá po svojej váhe zodpovedá počtu chýb, tým má za následok splatenie dlhu. A tak keď je človek pokúšaný, nech nerepce ani sa na nič nehnevá, lebo tým zaplatí dlh vlastnej lenivosti a nedbalosti alebo želaniu zla.

Sú tu aj pokušenia, ktoré sme si sami získali ako diváci a účasť na pokušeniach iných. Táto spoluúčasť môže byť vzostupného alebo zostupného druhu. Napríklad urážajúci (človek) je súčasťou pokušenia urazených, ohovárania - ohovárania, obviňovania - v pokušení obvinených a pod. Ide o spoluúčasť zostupujúceho druhu.

Vzostupný druh spoločenstva nastáva, keď duchovní otcovia svojou modlitbou pozdvihujú pokušenia svojich duchovných detí a

všeobecne každého, za koho sa modlia. Sú aj veľké pokušenia – teda tie, ktorým boli vystavení svätí apoštoli a samotný Christos, ktorý na seba vzal hriechy celého sveta.

Kresťanský postoj k akupunktúre

Akupunktúra je prastará čínska okultná metóda ľudového liečiteľstva. Nie je založená na anatomických poznatkoch, ale na pohansko-filozofických základoch, vychádzajúcich napr. z konfucianizmu a taoizmu. V minulosti prešla rôznymi šamanskými metódami, ktoré neskôr nahradila astrológia, ktorej základom je učenie o tao. (Prapôvod sveta, z ktorého všetko povstalo a vo všetkom sa nachádza. Cieľom človeka je vraj spoznať tao cestu meditácie). Taoizmus je inou formou panteizmu a je spojený s budhizmom.

Taoizmus pozná pojmy Jin a Jang. Jin sa používa pre niečo pozemské, znamená niečo slúžiaceho, ženského, slabého, negatívneho. Jang značí nebeské, vládnuce, mužské, pozitívne. Kozmos a ľudské telo sú údajne ovládané týmito energiami, ktoré jednak stoja proti sebe, jednak sa tiež vzájomne doplňujú. Ak má vraj telo niečoho prebytok, príčinou toho je Jang, ak má niečoho málo, príčinou nedostatku je Jin. **Ihlová terapia** má vraj obnoviť rovnováhu medzi oboma kozmickými mocnosťami. Takže potom môže tzv. dych života, vesmírna energia „Chi“ znovu prúdiť bez zábrany, je obnovená harmónia s kozmom, „tao“ a obnovené ľudské zdravie. Energia Chi vraj prúdi ľudským telom po tzv. meridiánoch, neviditeľných dráhach, ktoré údajne prepájajú jednotlivé vnútorné orgány s vonkajšími bodmi na koži, ktorým sa hovorí akupunktúrne body. Je známych

viac než tisíc takýchto bodov. Každý akupunktúrny bod má presný názov. Napr. bod ôsmich démonov, bod božského zázraku a pod. Kvôli zjednodušeniu, ale aj zakrytiu pravdy, dostali tieto body v západnej kultúre čísla a písmená. V starej čínskej akupunktúre sa taktiež odporúča zostaviť si horoskop, aby sa našla vhodná doba pre aplikáciu

akupunktúry. Pojem Jin a Jang majú svoj význam i v starej vešteckej knihe „I Ch'ing“, ktorá je príbuzná s okultnými tarotovými kartami!

Postoj kresťana

Už z týchto faktov je pre kresťana jasné, že **akupunktúra stojí na protikresťanských a protibiblických pilieroch, a preto ju treba zamietnuť.**

1. Vychádza z pohanských duchovných systémov (taoizmu a budhizmu), ktoré popierajú pojem hriechu, viny, pokánia, Božieho súdu, vieru v pravého osobného Boha Stvoriteľa alebo spásu v Isusovi Christovi.
2. Za používanými termínmi ako je kozmická energia Chi alebo Jin a Jang, skryte pôsobia temné sily – ktoré Biblia nazýva démonmi – padlými anjelmi. Navyše je akupunktúra prepojená aj s astrológiou a veštením, ktoré Boh rozhodne zakazuje! (porov. Dt 19)
3. Akupunktúra je tiež považovaná za špecifický hypnotický rituál. A hypnóza podľa biblickej pravdy nepatrí k prijateľným liečebným postupom, lebo obchádza ľudskú vôľu, vedomie i myseľ.
4. Z lekárskeho hľadiska meridiány ani akupunktúrne body sa nikdy nepodarilo vedecky objektívne dokázať. Prof. Jiří Heřt hovorí: *„Isté je, že meridiány nie je možno preukázať ani najmodernejšími metódami, tzn. napr. pomocou rádioaktívneho technicia, keď sa sleduje, akým spôsobom a ktorým smerom sa látka propaguje. Čínski autori síce touto metódou meridiány preukazujú, ale všetky analogické experimenty prevedené západnými autormi vyzneli negatívne... I niektorí akupunkturisti dnes priznávajú, že meridiány existujú len **imaginárne, virtuálne**... nikdy sa akupunkturisti nezhodli na tom, čo to vlastne akupunktúrny bod je... existencia ... bodov je sporná i preto, že sa na ich presnom umiestnení nedokázali akupunkturisti zjednotiť.“*
5. Pri tejto pseudo-lekárskej metóde hrozí aj nebezpečenstvo poškodenia zdravia, ba dokonca sú známe aj prípady usmrtenia! Dr. Manfred Heide vo svojej knihe uvádza: *„Ako najzávažnejšie akútne komplikácie spojené s úmrtím hlásené z viacerých pracovísk je pneumothorax po neprimeranom vpichu. Miestne infekcie v oblasti miesta vpichu, pravdepodobne zanesením choroboplodných zárodkov z povrchu kože, prichádzajú zvlášť často od ihiel, ktoré sú nasadené na dlhšiu dobu. K preukázaniu hepatitídy pri nedostatočnej sterilizácii ihiel je nutné brať do úvahy dlhú inkubačnú dobu; v dôsledku anikterického priebehu je počet postihnutých pravdepodobne vysoký.“*

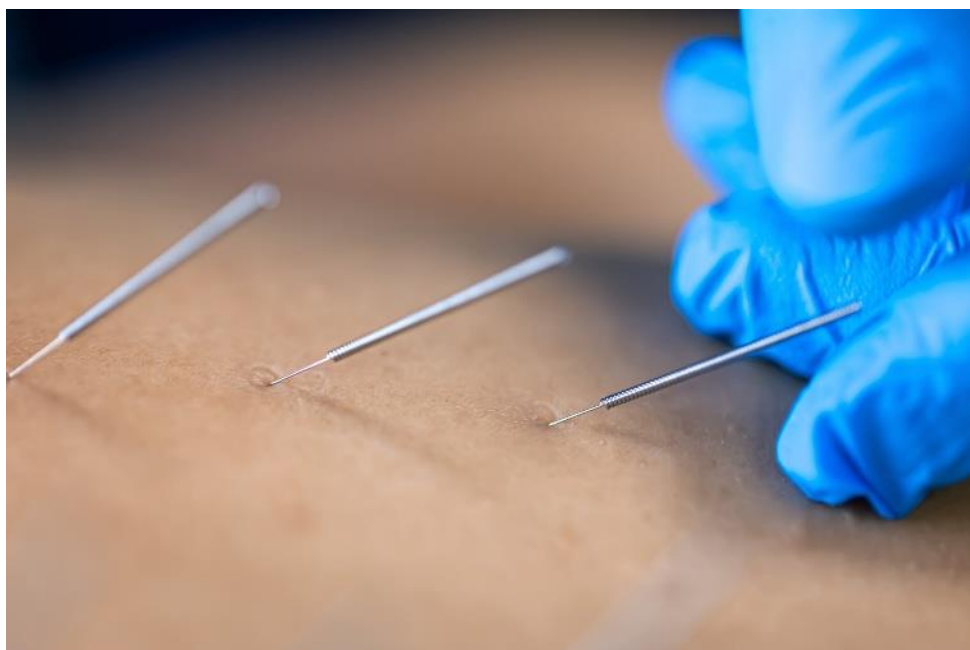
Metódy podobné akupunktúre

Rovnako nebezpečné sú aj moderné metódy, odvodené od akupunktúry, ako napr. ušná akupunktúra, akupresúra, elektroakupunktúra alebo magnetická akupunktúra.

Akupresúra

Čo je akupresúra? Akupresúra využíva **tlak prsta a masáž** akupunktúrnych bodov namiesto vpichov ihlami. Vznikla preto, lebo v USA je protizákonné, aby nekvalifikovaní ľudia pichali do tela ihly. Akupresúra je teda **náhradným riešením akupunktúry, aby sa urobilo zákonu zadosť**. Postupne sa z nej vyvinula tzv. **reflexológia** a jej odnož – **masáž chodidla**. Tieto slová majú celkom iný obsah ako v medicíne. Sú krycím názvom čohosi, čo patrí do úplne inej kategórie. Podstatou akupresúry je to isté, čo u ušnej akupunktúry: nábožensko-filozofické učenie, podľa ktorého je vraj chodidlo **obrazom človeka**. V človeku je údajne premietnutý celý vesmír. Chodidlo má byť teda zmenšeninou človeka, teda **celý človek je premietnutý na chodidle**. Malé plochy daných projekcií orgánov sa volajú reflexné zóny, ktorých masírovanie má vraj účinok na tú, ktorú časť tela a má sa tým obnoviť prúd zablokovanej energie v meridiánoch.

Napríklad pri bolestiach hlavy má pomôcť masáž palca na nohe. Pri čítaní takýchto bludov sa človek musí zamyslieť nad tým, koľko **primitívnych bludov** je schopný vymyslieť a veriť im!

Záver - zhrnutie

Kresťan, ale ani žiaden človek, by nemal praktizovať akupunktúrne praktiky. Svoj základ majú v pohanských systémoch, ktoré človeka vedú do večnej záhuby! Apoštol Pavol upozorňuje pred týmito démonickými metódami: „**Ale to, čo (pohania) obetujú, obetujú zlým duchom, a nie Bohu. A ja nechcem, aby ste boli spoločníkmi zlých duchov.**“ (1 Kor 10, 20) Navonok síce akupunktúra a jej podobné praktiky môžu na čas i pozitívne zaúčinkovať (placebo efekt alebo démoni), ale skôr či neskôr sa dostaví ich škodlivosť na tele alebo na duši.

Ak túži byť človek, ktorý praktizoval metódy akupunktúry, spasený a uzdravený, musí konať z tohto hriechu pred Bohom pokánie a odovzdať svoj život do Božích rúk skrze jediného Spasiteľa sveta, Pána Isusa Christa.

Napísali ste nám...

Pravdu majú rozprávky a niekedy aj naše deti

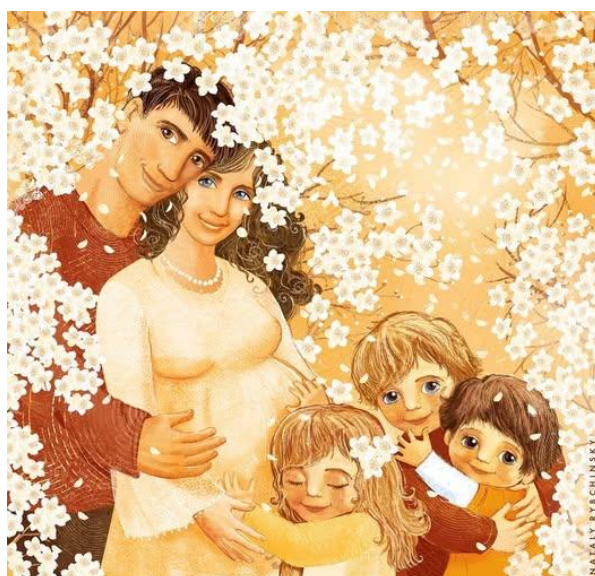

Nič nie je tak silné na zapamätanie si u detí ako náš vlastný príklad, naše správanie v určitých typických situáciách, naše gestá a tón hlasu, aký používame a kedy. Sme pečať na osobnosti našich blízkych, ale aj oni na nás. Riešite dilemu pri hádkach so svojimi deťmi v puberte? Nepripomína Vám to Vašu pubertu, Vašich rodičov, Vašich starých rodičov alebo Vás so súrodencami? Niektoré situácie sa v rodine opakujú. Alebo si pri hádke s manželom/manželkou začínate uvedomovať, že sa správate ako Vaša mama alebo otec? No, čo?

V rozprávke Sol' nad zlato je taká situácia, keď sa dvaja nepochopia a jeden musí odísť. Zvyčajne odchádza ten rozumnejší. Najmladšia kráľovská dcéra je vyhnaná z krajiny, pretože ľúbi svojho otca ako sol'. Otcovi sa to zdá málo, že jeho, kráľa, ľúbi vlastná dcéra iba ako obyčajnú sol'. Vyhnať Marušku z krajiny. Nepremýšľal o jej slovách a ani si nedal vysvetliť, prečo to tak povedala.

Hnev ho poháňal a urazená pýcha. Maruška pokorne odchádza a žije v ústraní, kým sa situácia v kráľovstve nevyhrotí tak, že jej prítomnosť je akoby nutná. Prichádza zachrániť všetkých od hladu a otca, kráľa, aj od samoty, choroby a zármutku. Už pochopil, že najmladšia dcéra ho mala rada skutočne a že jej veľmi ublížil. Jej aj celému kráľovstvu. Pýcha predchádza pád.

A ďalšia rozprávka Plavčík a Vratko. Zlý kráľ sa pokorí, keď láska jeho dcéry a jej milého mu trikrát dokážu svoju silu a obetavosť. Keď odchádza previesť sa na koni a popremýšľať o sebe, spoznáva vo svojom koniarovi dávneho priateľa, ktorého vyhnať z krajiny. Kráľ repce, že ho všetci opustili a sluha vtedy zloží kapucňu z hlavy a povie: „Nikdy som ťa neopustil kráľ môj.“ A panovník dostáva

d'alšiu lekciu zo života. Skutočný priateľ neopúšťa priateľa v ťažkých chvíľach, ale stojí pri ňom, hoci ho nie je vidieť. Tak s nami kráča životom Boh. Je priateľ, aj keď nestojíme o Jeho pomoc.

Počúvajme Boha! Nehovorí k nám priamo, ale cez iných ľudí a životné situácie. Často sú to ľudia zvláštni, u ktorých by sme nečakali rozumné slová, lebo sa bežne tak nesprávajú. Hľadáme správne riešenie pre našu situáciu u Boha. S trpezlivosťou a pokorou. Teda nehľadáme vždy rýchle riešenie a priznajme si, že sme netrpezliví a sebeckí. Ako tej soli v rozprávke, tak veľmi nám v týchto časoch treba pokory. A my, rodičia by sme mali ako prví voči svojim deťom byť rovnako prísni ako milujúci, pokorní a obetaví, ale aj pevní v názoroch a vždy si priznať chybu a napraviť ju, ak sa to dá. To je silný moment pre pravdivý život našich potomkov.

En.

VEČNOSŤ V ZATRATENÍ

Čo bude pre dušu znamenať VEČNOSŤ v zatratení? - To presne nevie zrejme nik. Ale..... sú isté "indície".

Článok nevznikol ako nástroj na strašenie ani ako téza pre apologetiku či rétorickú obranu viery, ale ako úprimná, duchovne zodpovedná odpoveď na vnútornú otázku človeka, ktorý možno prvýkrát vážne uvažuje nad tým, čo je po smrti a či dôsledky jeho života s alebo bez Boha majú večnú váhu.

V pravoslávnej tradícii sa zatratenie – (ktoré pre jasné pochopenie nazveme ďalej v tomto článku obligátne – peklo), nechápe ako miesto plameňov a telesného mučenia, ale ako stav bytia mimo Boha, ktorého človek vedome alebo zatvrdeno odmietol počas života. Nie je to svojvoľný Boží trest, ale pravda o duši, ktorá odmietla pokánie, svetlo a lásku. Svätí otcovia zdôrazňujú, že zatratenie je dôsledok stavu srdca, ktorý sa po smrti už nemení.

Svätý Izák Sýrsky píše:

„Tí, ktorí sú v pekle, sú ranení bičom lásky. Ako bolestná je láska tých, ktorí ju stratili, keď ich vedomie zrazu zasiahne pravdou.“

(Homílie sv. Izáka Sýrskeho, 1. časť, homília 28)

Podľa neho Božie milosrdenstvo zostáva večné, no pre tých, ktorí ho nechceli, je jeho žiara bolestná. Duša vtedy neznáša svetlo, nie preto, že by Boh nenávidel, ale preto, že ona sama zatvrdla v neláske.

Svätý Ján Zlatoústý učí, že po smrti už niet miesta na zmenu postoja, iba na poznanie dôsledkov:

„Tým, čo sa nechceli napraviť v čase, keď to mohli, nepomôže už vedomie, že zle žili.“

(Homília na Evanjelium podľa Matúša, 23. homília)

Zatratenie je stav, v ktorom duša cíti Božiu prítomnosť ako súd, nie ako útechu. Boh je všade, ale zotrvať v Jeho svetle je neznesiteľné pre srdce, ktoré sa celý život uzatváralo pred pravdou, pokorou a odpustením.

Svätý Siluán Athoský to vyjadril jednoducho:

„Kto nemá Ducha Svätého, ten nepozná Boha, a kto nepozná Boha, ten nepozná lásku. A kde niet lásky, tam je peklo.“

(Zápisky svätého Siluána, vydané starcom Sofróniom)

V zatratení sa duša nachádza sama v sebe, vo večnom uzavretí – nemožnosť vyjsť zo seba, milovať, prijať, slúžiť, plakať pravdivo. To je duchovná tma, ktorú popisuje aj svätý Gregor Nysský:

„Peklo je stav, v ktorom človek sám sebe je súdom, lebo neunesie pohľad na Božiu krásu.“

(De vita Moysis, výklad o Mojžišovi)

Zvlášť hlboko o tomto hovorí aj pravoslávny konvertita a mních 20. storočia – hieromnich Serafim Rose, ktorý v diele Duša po smrti (The Soul After Death) píše:

„Boh nikoho násilne nezatraca. Človek sám si volí, či chce byť s Bohom, alebo bez Neho. Peklo nie je miesto, kde Boh chýba – ale kde Boh už nie je prijímaný ako Láska, iba ako Pravda.“

Serafim Rose sa odvoláva aj na skorých otcov a zdôrazňuje, že moderný človek sa často vysmieva peklu, lebo nechce niest' dôsledky svojich rozhodnutí. Zároveň však dodáva:

„Pravda pekla je zároveň volaním k bdlosti – nie zo strachu, ale zo súcitu.“

—
Prečo utrpenie?

Duša v zatratení prežíva tieto skutočnosti:

- Vedomie straty Božej lásky, ktorú spoznala až po smrti – a už ju nevie prijať.
- Oheň pravdy, ktorý páli, lebo osvetľuje všetko, čo duša počas života zakrývala alebo ignorovala.
- Samotu, nie fyzickú, ale duchovnú – stav úplnej neúčasti na spoločenstve Božieho života.
- Zablockovanú vôľu, ktorá už nie je schopná pokánia, pretože duchovné zvyky duše sa po smrti nemenia.
- Utrpenie z videnia raja, ktorý je nablízku – no duša tam nechce, lebo by musela zomrieť vlastnému „ja“.

Svätý Teofan Zatvorník výstižne tvrdí že

peklo je večné pretrvávajúce v tom, čo si človek zvolil ako svojho boha – seba, vášne, lož. A to už bez Božej milosti.

—
Dvere, ktoré sa po smrti už neotvárajú späť

Cirkev učí, že smrť je okamihom, keď sa smerovanie duše pečatí. Po smrti sa dvere neotvárajú späť. Nie preto, že by Boh zakázal návrat, ale preto, že duša už nie je schopná zmeny – nie je

už telo, čas, príležitosť. Svätý Amfilochij Ikoniou píše, že „po smrti ostane len večnosť toho, čo človek v sebe nosil“.

Ale dnes je ešte čas pokánia. Dnes je možné povedať: „Pane, zmiluj sa.“ Dnes je ešte možné začať žiť v pravde. Aj keď niekto prežil roky v tme, aj keď padol tisíckrát – pokiaľ dýcha, dvere ešte nie sú zatvorené. Christos neprichádza, aby súdil, ale aby spasil. No ten, kto dnes nevstupuje do svetla, nebude zajtra pripravený v ňom stáť.

—
Odporúčané patristické a duchovné zdroje:

- Sv. Izák Sýrsky – Kázne
- Sv. Ján Zlatoústý – Slová na Evanjelium podľa Matúša
- Sv. Gregor Nysský – De vita Moysis
- Sv. Teofan Zatvorník – Cesta k spásu
- Sv. Siluán Athoský – Zápisky (vydané starcom Sofróniom)
- Hieromnich Serafim Rose – The Soul After Death (Duša po smrti)

Hospodi, buď milostiv k nam hrišnym.

Presvjataja Bohorodice, spasí nas.

✝ Svätý Paisij Svätohorec

Príbehy, poučenia, zázraky, proroctvá...

Časť 12

Vieš, možno nemáš nič; ale ak máš Boha, máš všetko! To je ono! Naopak, ten, kto má všetko, ale chýba mu Boh, cíti vnútorné muky. Preto je dôležité priblížiť sa k Bohu čo najbližšie.

Každý deň čítajte kánon Bohorodičky. Toto je pre vás najlepší liek, aby sa vaše srdce rozbúrilo. Máte srdce, ale bolo zakryté vašim nadmerným logickým uvažovaním. Prijali ste európsky typikon,

európsky spôsob myslenia. Snažíte sa podľa typikonu byť vo všetkom správni a presní – všetko robiť načas, robiť veci tak, ako sa majú robiť.

Keby ste všetku tú usilovnosť presmerovali na duchovnosť, urobili by ste veľké duchovné skoky – rýchlo by ste dosiahli Raj. Ale vidíte, ten chladný, racionálny európsky duch mieri na mesiac, nie na Boha. V duchovnom živote sú však veci úplne iné. Tu je nevyhnutná prostoduchosť srdca. Buďte jednoduchí bez ľsti a budete mať dôveru v Boha.

„Pýcha nás zniesla z Raja na zem; a zo Zeme sa nás teraz snaží poslať do pekla.“

„Ži jednoducho a bez prílišného premýšľania ako dieťa so svojím otcom. Viera bez prílišného premýšľania robí zázraky. Logická myseľ bráni Božej milosti a zázrakom.“

Počas pápežskej konklávy v roku 1978 navštívil sv. Paisija rímskokatolícky mních. Mních ho požiadal, aby sa modlil za zvolenie dobrého pápeža. Svätý Paisij potľapkal mnícha po pleci a povedal: „Neboj sa, som si istý, že kohokoľvek si vyberú, bude určite neomylný.“

„Diabol je veľmi prefíkaný. Neustále sa snaží nájsť slabé miesto v každom. Strážiť svoju myseľ a myšlienky je najdôležitejšia vec.“

Starec hovoril, že hlad je najlepší kuchár a chudoba najlepšia gazdiná. To isté platí aj pre spásu našej duše: horlivosť, modlitba a pokora sú najväčšou pomocou na ceste k spáse.

„Keď nežiješ s Christom, žiješ v melanchólii, v smútku, v úzkosti a v nepokoji.“

V čase, keď starec Paisij ešte žil v cele Svätého Kríža, jednej noci, keď sa modlil Isusovu modlitbu, sa náhle odstránila strecha jeho cely a na jej mieste jasne uvidel Pána. Jeho tvár bola taká žiarivá, že sa na ňu nemohol priamo pozrieť a žasol nad tým, ako je vôbec možné, že na Neho kedysi niektorí ľudia pľuli. Po tejto udalosti starec Paisij poradil mníškam monastiera sv. Jána Bohoslova, aby namaľovali tvár Pána presne tak, ako ju videl v tú noc. Počas celého času, čo maľovali ikonu, zostal pri nich a viedol ich. Starec Paisij povedal, že tvár Pána a Bohorodičky má farbu zrelej pšenice.

+ Z knihy „Slzy pre svet“

„Trvá to roky pokánia, aby sa chyba vymazala z pamäti ľudí, ale pre Boha stačí jediná slza.“

„Nech mi Boh odpustí, ale svet sa stal obrovským blázincom! Nikto už nemyslí na ďalší život. Chcú len stále viac a viac materiálnych statkov. Preto nemôžu nájsť pokoj a neustále pobejú.“

„Keď sa človek stane duchovným, vidí bolesť druhého a správa sa s pochopením, s láskou a s pokorou.“

Je nemožné, aby niekto, kto uctieva Presvätú Bohorodičku, stratil svoju dušu.

Duchovná radosť neprichádza k tým, ktorí si naplňajú svetské túžby svojich sŕdc. Takého človeka navštívi úzkosť. Vieš čo máš robiť? Drž sa Boha, ako sa dieťa drží otcovho krku, objím a nepúšťaj Ho, aby ťa On nemohol od Seba oddialiť. Potom pocítiš spoľahlivosť a silu.

„Ak cítite súcit s človekom, ktorý vás z celého srdca prosí, aby ste sa za neho modlili, a poviete mu: ‚Neboj sa, uzdravíš sa,‘ tým mu dávate Božie požehnanie. V tomto dobrom želaní je veľa lásky, veľa bolesti a preto má moc. Toto sa Bohu páči a On udeľuje požehnanie.“

„Pokorné srdce je Božím trónom na zemi.“

„Keď sa matky modlia, peklo sa trasie.

Najnebezpečnejším človekom na zemi je modliaca sa matka. Jej deti sa v Božích rukách stávajú horiacimi pochodňami.“

Starec Paisij a mladý muž oklamáný protestantizmom

Nasledujúci rozhovor medzi otcom Paisijom a zbožným mladým mužom, ktorého oklamali klamstvá protestantizmu, bol uverejnený v ročenke O Hosios Gregorios svätého monastiera Gregoriou na hore Atos v roku 1995.

Zosnulý starec so zdanlivo jednoduchými odpoveďami na existenčné otázky mladého muža zachránil túto dušu pred stratou a prinavrátil ju do náručia pravoslávnej Cirkvi. Igumen posvätného monastiera Gregoriou, archimandrita George, nám dal povolenie na opätovné publikovanie textu tohto rozhovoru.

Ťažká choroba si vyžaduje veľkú nemocnicu

Nakoniec som sa rozhodol ísť do pravoslávnej Cirkvi. Vyspovedal som sa a začal som pravidelne prijímať sväté Prijímanie. Mal som však veľa vážnych otázok, na ktoré som nevedel nájsť odpovede. Hľadal som odpovede stretnutiami s teológmi a duchovnými, ale stále bezvýsledne.

„Kosta, nech sa akokoľvek snažím, ničím ťa neuspokojím. Chceš pochopiť Božie tajomstvá svojím rozumom. Toto nie je pravoslávne. Len jedna vec ťa zachráni: poďme na Svätú horu. Prídeš?“

Toto bol názor archimandritu, ku ktorému ma, ak sa nemýlim, priviedol Boh. Keď som súhlasil, informoval ma o skvelom chirurgovi (moja vlastná charakteristika), ktorý tam je, a tak sme išli. Volal sa otec Paisij. Neskôr som sa dozvedel, že ďalší blahoslavený stavec z Pyrgosu o mne povedal toto: „Ak ho otec Paisij prijme, tak je nádej, ak nie, stratí sa vo svojej pýche.“

Sv. Paisij bol známy tým, že nepoužíval ťažké teologické výrazy, ale všetko vykladal s jednoduchosťou dieťaťa.

Tu je spomínaný prepis rozhovoru o pochybnostiach viery:

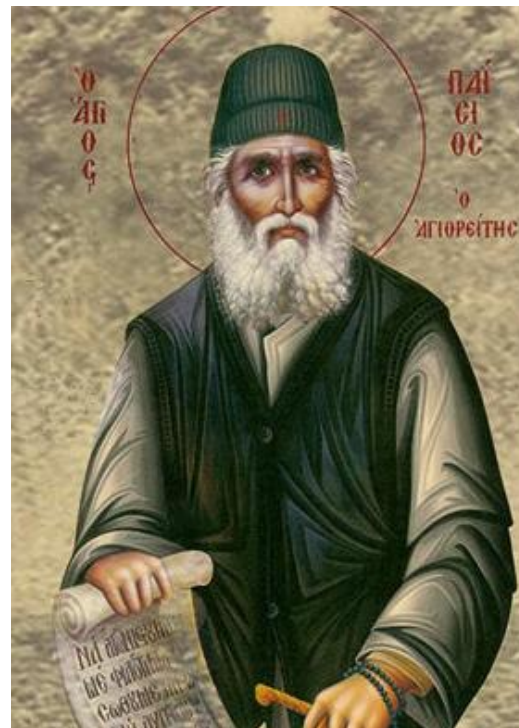
Otázka: Sväté Písmo učí, že iba Isus Christos zachraňuje a dáva spásu. V Pravoslávnej Cirkvi veriaci prosia Pannu Máriu (Bohorodičku), aby ich zachránila. Je to správne?

Odpoveď (starca Paisija): Len Isus je jediný Spasiteľ sveta. On obetoval sám seba za nás. Ale teraz dávaj dobrý pozor. Keby si bol nejakým významným mužom s veľkými právomocami a šiel do nejakého mesta spolu so svojou matkou, potom by všetci, ktorí na teba čakali, vítali rovnako úctivo nielen teba, ale aj tvoju matku. Iste by na jej adresu predniesli tie najlepšie slová, aj keby o nej nič nevedeli. A ty (v osobe toho významného muža), keby si to počul, určite by si sa radoval kvôli svojej matke. Rovnako tak aj Christos sa raduje a je hrdý na svoju Matku, keď nás počuje, ako o nej hovoríme peknými slovami.

Pozri, ak by nejaká chudobná žena prišla za tvojou matkou a prosila ju, aby sa u teba za ňu prihovarila, aby si jej udelil nejakú hodnosť či prácu alebo jej daroval peniaze a keby si ty vyhovel prosbe svojej matky, potom by táto chudobná žena hovorila, že ju zachránila tvoja matka, hoci si to bol ty, kto jej v podstate pomohol. A rovnako tak aj my hovoríme, aby nás zachránila Bohorodička. A jej Syn, Ktorý má moc vo Svojich rukách, ale je pokorný, sa raduje, keď nás počuje, ako hovoríme pekne a pochvalne o Jeho matke.

Otázka: Pán nás naučil modliť sa k Bohu – Otcovi. Pravoslávna Cirkev sa však modlí aj k Panne Márii a k svätým, ktorí boli iba ľudskými bytosťami. Je to tak správne?

Odpoveď: Všetky modlitby smerujú v konečnom dôsledku k Bohu! K Panne Márii a k svätým sa modlíme preto, aby sa aj oni za nás pomodlili k Pánovi, lebo ich príhovor má veľkú moc.

Otázka: Áno, ale... (vtedy som starca prerušil) Panna Mária a svätí boli predsa len ľudia a ako takí zomreli. Nemôžu nás vypočuť ani nie sú všadeprítomní. Možno sa dokonca Boh kvôli niečomu takému hnevá, keď sa k nim takto modlíme. Alebo snád' nie?

Tu, na tomto mieste, však musíme spomenúť niečo, čo sa tomu mladíkovi vtedy počas rozhovoru so starcom Paisijom stalo. V tej chvíli, keď predniesol ono „ale“, pocítil, že dole na zemi ho niečo pichá, akoby kopija, a to bez toho, aby cítil bolesť, nemohol odrazu ani „prehovoriť“, zatiaľ čo sa niečo v jeho vnútri pohlo, aby mohol znovu nasať dych pri počúvaní toho, čo mu vzápätí svätý starec (Paisij) hovoril (jeho vlastné neskoršie svedectvo)...

Odpoveď: Moje dieťa, pokračoval starec, u Boha nikto nezomiera! Keď niekto zomrie, zomrel z nášho pohľadu, pre nás, ktorí sme ešte zostali tu a žijeme na zemi. Pre Boha však neumrel nikto. A ak taký pre nás (zosnulý) človek, má k Bohu smelosť sa k Nemu modliť a prihovárať za nás na zemi (starec hovorí o svätcoch, ktorí majú smelosť u Boha), od skúseností a potvrdení Cirkvi sa dozvedáme, že takého človeka, ak na zemi prosíme a modlíme sa k nemu zato, aby sa on modlil za nás pri Božom prestole nebeskom, Christos ho vypočúva a raduje sa. Veď písmo hovorí, že modlitba spravodlivého má veľkú moc.

Otázka: Pán hovorí: „Ja som Pán tvoj Boh. Neurobíš sebe rytiny, ani iného podobenstva tých vecí. Nebudeš sa im klaňať, ani ich ctíť. Lebo ja som Hospodin, Boh tvoj, Boh silný, horlivý, navštevujúci neprávosť otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia tých, ktorí nenávidia ma.“ Pravoslávna cirkev uctieva ikony, čo je v rozpore s týmto

príkazom.

Odpoveď: Pozri. Matka, ktorá má svoje dieťa vo vojne, sa o neho bojí cez deň v noci. Pociťuje silné úzkosti. Zrazu od svojho syna dostane list s jeho vlastnou fotografiou vo vnútri. Keď ju zbadá, čo urobí? Chytí ju do svojich rúk, pobožká ju, priloží si ju na hrud' a dotkne sa ňou svojho srdca. Čo myslíš? Verí táto matka, majúca tak silnú túžbu po svojom dieťati, že v tejto chvíli ctí fotografiu? Ona predsa verí, že v danej chvíli bozkáva priamo svoje dieťa!

To isté verí každý, kto má zbožnú túžbu po Panne Márii a nejakom svätom, ktorého uctieva. My sa predsa neklaniame obrazom (ikonám), pretože sú to vskutku iba obyčajné obrazy, ale naopak si skrze ikony ctíme svätých, ktorých milujeme. A ctíme ich nie preto, že sú to ľudia, ale preto, lebo viedli zápas kvôli Christovi a pre Christa. Otec nežiarli nikdy na svoje deti. Neboj sa. Pán sa naopak teší, keď vidí, ako si ctíme a milujeme jeho vlastnú Matku a Jeho svätých.

Otázka: A čo protestanti, evanjelici, letničiarí?

Odpoveď: Luther mal námietku voči pápežovi a kvôli tomu bol ospravedlnený. Keby bol úprimný, tak potom prečo nešiel do Pravoslávnej Cirkvi, voči ktorej nemal žiadnej námietky? Naopak, vytvoril

d'alšiu „cirkev“ podľa seba. Nechaj ich. Už tam viac nechod'. Chod' do Cirkvi, ty a tvoja žena by ste sa mali spovedať tomu istému duchovnému otcovi a všetko bude fajn.

Otázka: *Otec Paisij, neviem, ako sa mám modliť. Ako by som sa mal modliť?*

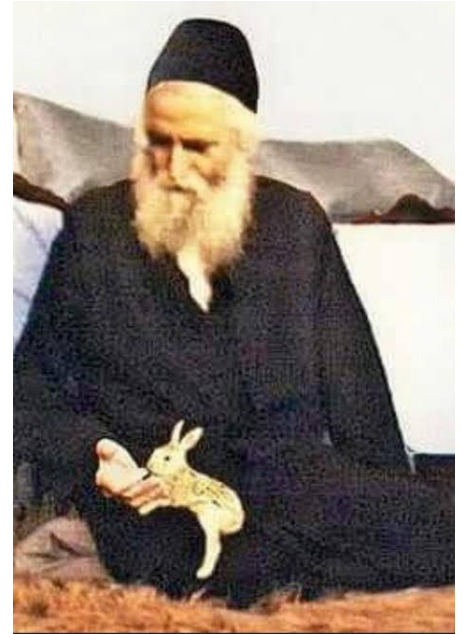
Odpoveď: V prvom rade by si sa mal cítiť ako malé dieťa a vidieť Boha ako svojho Otca. Potom ho začneš hľadať a pátrať po ňom. Ak od neho žiadaš nepodstatné alebo nesprávne veci, ktoré ti neprospejú a zdá sa ti, že Boh neodpovedá, nerob si z toho nič, nebuď smutný. Boh vie, čo najlepšie potrebuješ! On vníma naše srdcia a dá nám len to, čo je pre nás to najlepšie.

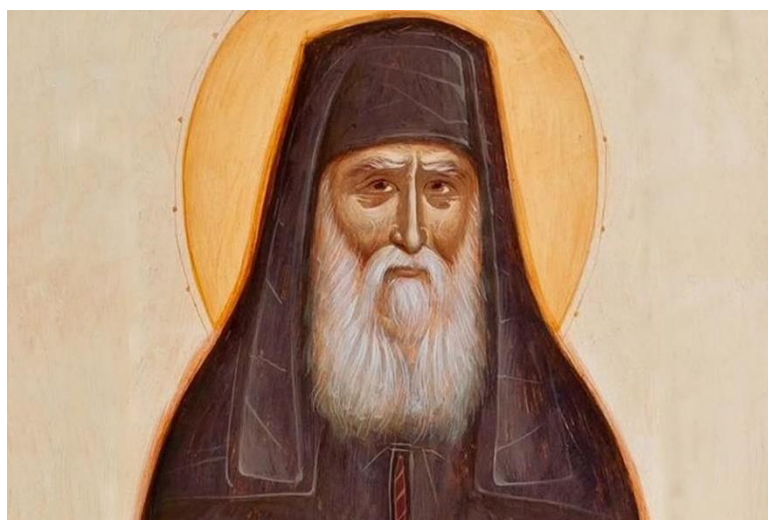
Dalo by sa to prirovnať k situácii, keď dieťa požiada otca, aby mu kúpil motorku, pretože si myslí, že už má vek dospelosti, že vyrástlo. Ale otec sa obáva, že by sa dieťaťu niečo na motorke stalo, nekúpi mu ju, ale nechá ho čakať. A potom mu nakoniec kúpi oveľa bezpečnejšiu vec – auto!

Doslov

Ďakujem Bohu a chválím ho za to, že ma urobil hodným spoznať svätého muža (starca Paisija), kým bol ešte medzi živými, aby mi radil a modlil sa za mňa a moju rodinu. Naozaj, aký úžasný je Boh! Aký je veľkorysý a láskavý! Sláva Jeho svätému menu. Stal som sa svätým aj ja? Nie, nestal! Náš Pán ma ale takým urobil: stal som sa pravoslávny kresťanom. A pri tom všetkom nezabúdam na to, čo mi povedal starec Paisij: "sme skúšaní v každom malom okamihu nášho života..." Amen.

<https://www.youtube.com/watch?v=TJP-C776lzw>

Bol iný prípad, kedy ho iný protestant navštívil a vyčítal mu, že jeho viera nie je biblická. Paisij keď videl slepotu jeho srdca prehlásil – neviem ti podať teologické vysvetlenia, ale poznám Boha. Pod', ukážem ti, ako sa k Nemu modlím. Paisij sa začal modliť, až sa začala triasť zem a zdalo sa, že sa jeho kélia rozpadne. Protestant sa tak zľakol, že ho prosil, aby prestal. Paisij prestal a všetko utíchlo. Paisij povedal – takto sa modlím k Hospodinovi, ktorý je mojím nebeským Otcem...

Súhrn zázrakov, za ktoré bol Paisij Svätohorec kanonizovaný

V januári 2015 bol starec Paisij Svätohorec (1924-1994) pridelený ekumenickým patriarchátom ku kánonu pravoslávnych svätých. Každý rok 12. júla – v deň jeho nanebovstúpenia, vzdáva

pravoslávny svet hold ctihodnému Paisijovi.

Nespočetné množstvo úžasných príbehov svedčí o milostivých daroch, ktoré starec Paisij vlastnil a rozdával v prospech tisícok ľudí, ktorí hľadali jeho pomoc a radu. Preto sa jeho meno stalo symbolom radosti pre každého, kto sa dotkol jeho osobnosti a duchovnej múdrosti. Priložený text stručne predstavuje viaceré dary, ktorými starec nepochybne disponoval, hoci sa vo svojej hlbokkej pokore vyhýbal ich rozprávaniu...

Dar uzdravenia

Starec Paisij uzdravil mnoho ľudí trpiacich ťažkými a často nevyliciteľnými chorobami, vrátane: rakoviny, paralýzy, slepoty, srdcových chorôb, neplodnosti. Starec Paisij niekedy liečil len slovami: „Nič ti nie je, si v poriadku“, a človek sa naozaj vyliečil, pretože trpel mentálnym blokom. Inokedy liečil chorých pomocou svätých relikvií alebo ich pomazal olejom zo sviece sv. Bohorodičky, robiac znamenie kríža, a inokedy sa veľmi dlho modlil za chorých.

Dar exorcizmu

Ctihodný Paisij oslobodil mnohých ľudí od démonov tým, že ich od nich odohnal, tiež mnohokrát vo svojej chatrči bojoval s útokmi démonov a úplne ich porazil.

Dar prorocstva

Ctihodný Paisij predpovedal ľuďom budúce udalosti ako aj osud Grécka.

Dar jasnovidectva

Svätý Paisij mohol z Božej vôle jasne vidieť, kto a čím je, kto k nemu prišiel – ako sa volá, v akom bol fyzickom a duševnom stave, kde sa narodil, aká bola jeho minulosť, aké myšlienky sa mu prehánali myslou, aké mal povolanie, aké problémy ho trápia. A on to všetko vedel ešte predtým, ako ten muž vôbec otvoril ústa. Skromný mních Paisij videl to, čo sa skrýva hlboko v srdci každého človeka, lepšie, ako o sebe vedel sám človek.

Starec Paisij mal akoby svoju „duchovnú televíziu“ a videl aj človeka, ktorý bol od neho ďaleko. Dokonca vedel, čo bolo napísané v liste, ktorý mu bol zaslaný, bez toho, aby ho otvoril, a odpovedal na list bez toho, aby si ho prečítal; vedel, čo balík, ktorý mu bol odoslaný, obsahuje bez toho, aby ho otvoril.

Dar rozlišovania

Ctihodný Paisij z Atosu v každej situácii vedel, aká je Božia vôľa, či ju má povedať, alebo zamlčať; vedel, aké je najlepšie a správne riešenie, aj v otázkach týkajúcich sa vedeckých tém, hoci študoval len do štvrtého ročníka.

Dar utešenia duše

Tak ako slnko zaháňa hmlu a ohrieva všetko živé na zemi, tak aj mních Paisij mal dar utešiť, odstrániť smútok a potešiť každú umučenú dušu, ktorá sa k nemu priblížila.

Ľudia prichádzali k starcovi Paisijovi s utrápenými dušami, no odchádzali spokojní a radostní. Aj keď

ho len letmo zazreli, boli naplnení radosťou a silou. Pokorný Paisij im vzal všetku bolesť.

Chodili k nemu aj mnohí mnísi, sužovaní nesprávnymi myšlienkami a pokušeniami, no už po krátkom rozhovore s ním pocítili úľavu, akoby im narástli krídla. Zmena bola viditeľná pre každého, kto navštívil starca, bolo to tak zrejmé, že často dostali od svetských ľudí otázku: "Nebol si ty u starca Paisija?"

Dar vnímavých duchov

Ctihodný Paisij presne vedel, či myšlienka, alebo duchovná udalosť pochádza od Pána alebo od toho zlého, ktorého účelom je oklamať nás a podnecovať k zlu.

Dar pre jasnú reč, pre kázanie a teológiu

Slovo starca Paisija bolo obyčajné ako slovo apoštolov rybárov, ale v skutočnosti veľmi živé, dobré, utešujúce, ako rosa padajúca na smädné duše. Často hovoril v podobenstvách a uvádzal príklady z prírody a života. Vyjadroval sa jasne, ale aj poeticky s použitím množstva obrazov zo života. Bez toho, aby si vopred pripravoval témy, vedel rozprávať celý deň a ľudia ho počúvali so zatajeným dychom a nespúšťali z neho oči. Jeho slovo prenikalo priamo do srdc ľudí.

Jeho znalosti v rôznych oblastiach udivovali každého, mal úžasnú múdrosť a úžasnú pamäť. Duchovne viedol mníchov a celé kláštory, riešil problémy ženatých i neženských laikov, stretával sa s vedeckými pracovníkmi, ktorí žasli nad jeho vedomosťami a rýchlym myslením.

Pokorný otec Paisij vystúpil alebo zostúpil na kultúrnu a duchovnú úroveň konkrétneho človeka s prihliadnutím jeho povahy, povolania, pôvodu a toho, čo daným ľuďom chýbalo.

Zo svojich bohatých duchovných skúseností, ktoré mal, a zo spoločenstva so svätými, anjelmi, Bohorodičkou, ale aj z videnia duchovného Svetla, sa stal skutočným teológom a znalcom Božích tajomstiev. Len za pár minút vyriešil teologické nejasnosti, ktoré rokmi nahromadila akademická obec rôznych teologických škôl.

Dar prekonávať prírodné zákony

Prírodné živly často ustúpili otcovi Paisijovi, a tak prekonal a zrušil fyzikálne zákony.

Príbehy svedčia o tom, že niekedy zostal počas dažďa suchý, hoci okolo neho husto pršalo, nepadla naňho ani kvapka! Keď chcel, mohol sa stať neviditeľným a nikto z jeho okolia ho neuzrel!

Mnohokrát sa počas modlitby vznieslo jeho telo do vzduchu; aj keď pracoval alebo kráčal, svedkovia videli, že nestúpil na zem (bol asi 30 cm nad zemou).

Hoci bol na pohľad slabý (kvôli asketickému životnému štýlu), po modlitbe a prekrižovaní, dokázal

rukami zdvihnúť mimoriadne ťažké kamene, s ktorými nedokázalo hýbať ani niekoľko ľudí.

Nikto nikdy nemohol odfotografovať alebo zaznamenať otca Paisija bez jeho dovolenia; pre svoju pokoru sa Ctihodný otec vyhýbal fotografovaniu, nahrávaniu pomocou video alebo audio zariadenia; poddával sa len veľmi citlivým a pokorným ľuďom, aby ich svojím odmietnutím nezranil, ako z lásky k ľuďom obetoval aj svoju pokoru.

Mnohí sa ho pokúšali odfoťiť tajne, bez jeho súhlasu, pretože z tajných fotiek nevyšlo absolútne nič, ako keby bol objektív zakrytý ochranným krytom. Inokedy sa "spálil" film alebo sa zablokoval fotoaparát alebo fotografia vyšla veľmi jasná, ale bez obrazu ctihodného Paisija.

Keď sa ho pokúsili nahráť tajne na magnetofónovú pásku bez jeho súhlasu, nahrávka sa sama vymazala alebo sa nahrali akékoľvek okolité zvuky (rozhovory iných prítomných osôb, štebot vtákov či iné zvuky), ale hlas Paisija úplne chýbal. Vždy, keď sa ho ľudia pokúšali tajne odfotografovať alebo nahráť - napriek jeho prosbe - aby to nerobili, ctihodný Paisij vedel, že ho odfotografovali alebo nahrali, a niekedy im povedal: „Aj keď sa o to pokúsite, nič z toho nevyjde.“
Stalo sa podľa jeho slov.

Dar na prekonávanie vzdialeností

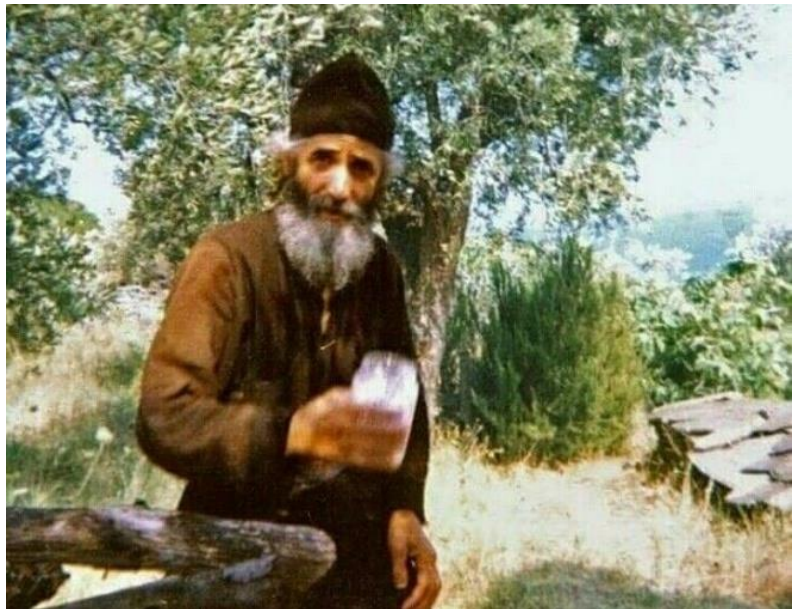
Niekedy sa ctihodný Paisij z Atosu presunul so svojím telom na zlomok sekundy z Atosu do Solúna, alebo do Macedónska.

Otec Paisij nespočetnekrát zachránil rôznych ľudí, ktorí boli tisíce kilometrov ďaleko, od smrteľného nebezpečenstva. Bez toho, aby sa starec pohol zo svojej chatrče na Svätej hore, preniesol sa veľmi ďaleko, aby pomohol niekomu, kto bol v ohrození života, alebo z iného dôvodu.

Počas modlitby vo svojej cele Svätý Duch často bral otca Paisija do nemocníc, do domovov starých ľudí, k ľuďom, ktorí boli pripravení spáchať samovraždu.

Občas sa im zjavil Paisij na ceste alebo v sne. Inokedy bez toho, aby bol videný, sledoval, čo sa deje s dotýčným, s

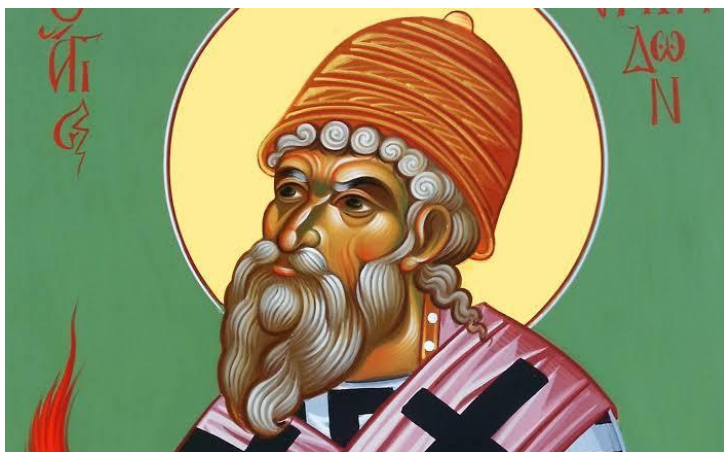
rodinou alebo s istým monastierom.

Všetky tieto príbehy sú svedectvami očitých ľudí, dnes zapísané v knihách o ňom. Ide o Božiu milosť, ktorú Hospodin dal nám slabým ľuďom, aby ukázal svoju moc. Na Slovensku vyšlo niekoľko diel o svätohorcovi Paisijovi, kde sa o všetkých týchto divoch, dá presne dočítať...

Ó, prebľazený svätiteľ Spiridon! Upros milosrdenstvo ľudomilného Boha, aby nás neodsúdil pre naše nepravosti, ale aby s nami naložil podľa Svojho milosrdenstva.

Vypros nám, Božím služobníkom, u Christa, nášho Boha, pokojný život zbavený zmätkov, zdravie duše i tela. Zbav nás všetkých duševných i telesných bied, všetkých trápení a útokov diablov. Pamätaj na nás pri prestole Vševládcu a upros Pána, nech nám daruje odpustenie našich

početných hriechov, nech nám dá šťastný a pokojný život, jeho koniec nech je bez zahanbenia a v pokoji. Nech nás učíní hodnými večnej blaženosti v budúcom veku, nech vždy vzdávame slávu a vd'aku Otcu i Synu, i Svätému Duchu, teraz i vždycky, i na veky vekov. Amen.

Výroky svätých otcov

„Prečo ľudia hrešia?“

„Bud' preto, že nevedia, čo by mali robiť a čoho by sa mali vyvarovať, alebo pokiaľ to vedia, tak na to zabúdajú, a ak na to nezabúdajú, sú leniví, poddávajú sa sklúčenosti...“

Toto sú tri veľké príčiny – sklúčenosť alebo lenivosť, zabúdanie a nevedomosť – s ktorými je celé ľudské pokolenie spútané neodolateľnými putami. Potom prichádza nedbanlivosť s celou radou zlých a zhubných vášní.

Preto sa modlíme ku Kráľovnej Nebeskej:

Presvätá Vládkyňa moja, Bohorodička, svätými svojimi najmocnejšími príhovormi odožeň odo mňa, poníženého a úbohého služobníka svojho: sklúčenosť, zabudlivosť, pohrdanie, nedbanlivosť a z biedneho srdca môjho, z pochmúrnej mojej mysli vyžeň všetky poškrňujúce, zlé a rúhavé myšlienky; uhas plameň mojich vášní, lebo som núdzny a zbedačený. Zbav ma mnohých a hrozných predstáv i zámerov; oslobod' ma od všetkých zlých činov. Lebo blahoslovená si všetkými pokoleniami a oslavovaná je najčestnejšie meno tvoje, na veky vekov. Amen.

Ctihodný Amvrosij Optinský († 1891)

Vodcovia moderného sveta sa Boha neboja. A Boh s nimi nie je.

My poznáme pravdu – pravoslávnu vieru. Zachovávejme ju, chráňme ju, ctíme si ju, a ostatní nech majú svoju vlastnú vieru. To, že milujem svojho bližneho, neznamená, že prijímam alebo schvaľujem jeho vieru či jeho ľudské vášne. To isté platí pre rozdelení vo vnútri pravoslavia.

Čo sa dnes hovorí?

Biskupi boli svätí otcovia a biskupmi sme tiež my. Svätí otcovia, vedení a riadiaci sa Svätým Duchom, organizovali Všeobecné snemy. Dnes to môžeme meniť, pretože i my sme biskupmi. Tak tomu ale nie je. Svätí otcovia mali svätosť a duchovnú prostotu. Máme dnes niečo podobného? Sotva.

Ako je vidno, všetky rozdelenia v Cirkvi sa nestali z dôvodov a príčin priamo dogmatických, ale z dôvodov a príčin ľudských vášní a egoizmu. A najväčšmi zo všetkého kvôli primátu. Nebolo žiadne prerokovanie, kde by každý mohol ustúpiť zo svojej strany. Až potom vznikli dogmatické rozdiely. Svet sa zmenil. Dnes už niet lásky, pretože niet úprimnosti.

Ako sa treba modliť?

Budeme hovoriť tú najkratšiu a najsilnejšiu modlitbu: „Pane Isuse Christe, Synu Boží, zmiluj sa nado mnou hriešnym!“ Budeme prednášať modlitbu s nehou a láskyplne, akoby Christos stál s nami. Musíme sa modliť zo srdca, z duše, z pravdy.

Modlitbu nie je tak ťažké nájsť, ale je ťažšie ju dodržiavať, pretože nám chýbajú pokora, láska a miernosť.

Boh je Láska. Ak máš lásku, si s Bohom. Ak nemáš lásku k blížnemu, Boh nie je s tebou.

Starec jeroschimonach Dionisie (Ignat) Svätohorec († 2004), z rumunského skitu Colciu

Najdôležitejšia vec v našom kresťanskom živote je nikoho neodsudzovať a nezakladať svoje šťastie a blaho na nešťastiach druhých. Potom budeme všetci zachránení.

+

Iskra Božej lásky horí v každej duši, v každej duši sa nájde niečo pekné a dobré. Sme však zvyknutí vidieť len nedostatky u iných.

Je to preto, že sa nepozerala na seba.

Ak budeme pozorne sledovať seba, svoj vnútorný život, nebudeme mať čas na hriechy iných ľudí.

+

Pred každým svojim činom sa riadte touto kresťanskou úvahou: Nie je môj zámer v rozpore a nemôže uraziť môjho blížneho?

Pýtajte sa prísne vlastného svedomia; ak zostane pokojné, môžete postupne realizovať svoj pôvodný zámer.

Vždy buďte oddaní Božej vôli, neodporujte jej, ale snažte sa ju poslúchať.

Ak niekomu prejavíš lásku alebo priazeň, nikdy neočakávaj a nežiadať lásku a vďačnosť späť. Snažte sa zostať bez pozemských odmien, aby ste neboli zbavení tých nebeských.

+

Modlitba Isusa alebo modlitba Panny Márie, radujte sa... Zničiť a zabiť podráždenie a hnev.

+

Nikdy nečakajte a nevyžadujte lásku za lásku, za pokoru chválu, za pomoc vďačnosť.

Snažte sa a snažte sa o to, aby ste zostali bez pozemských odmien a aby ste nestratili odmenu nebies.

+

Je veľmi dôležité zachovať si duchovný mier, nie poddať sa hnevu. Ak sa však stane, že sa dostaneme do takéhoto podráždeného stavu, potom je dôležité držať jazyk pod kontrolou alebo odísť.

S modlitbou Isusa: „Pane Isuse Christe, Syn Boží, zmiluj sa nado mnou hriešnym,“ alebo modlitbou k Matke Božej: „Panna Mária, raduj sa, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho, lebo si porodila Spasiteľa našich duší,“ zabi svoju podráždenosť a hnev. Prečítajte si v takomto momente Evanjelium, ak je to možné.

A aj keď ničomu nerozumieš, neprestávaj čítať, lebo len tvojím zrakom prechádzajú líce blaženosti do tvojej duše. Všimnite si, že po tomto krátkom čítaní sa veľmi rýchlo upokojíte. A keď ťa opäť podráždia a vypukneš hnevom, nenechaj sa odradiť zlyhaniami, tvrdohlavosťou srdca. Snažte sa postupne odstrániť svoju prchavosť a poproste Pána o pomoc.

Schiigumen Sáva (Ostapenko)

Nezúfaj, keď padneš, ale s horlivosťou povstaň. Učiň poklonu pred Bohom so slovami: „Odpusť mi, môj Christe, som človek a som slabý“. Ctihodný starec Jozef Hesychasta († 1959)

*Tvoje bremeno sa jedného dňa stane tvojím vzkriesením, tvoj smútok tvojou radosťou a trpezlivo volaj k Hospodinu s vd'akyvdaním: Hospodin dal, Hospodin vzal; požehnané buď meno Hospodinovo (Job 1,21).
Ctihodný starý muž, archimandrita Efrém Moraitis (ita 2019)*

Dnešný novodobý človek je hrdý na svoju "slobodu" no v skutočnosti je otrokom. Otrokom strachu, otrokom túžby, otrokom peňazí, otrokom rôznych ľudských názorov.

Myslí si, že keď odmietne Boha, stáva sa pánom svojho osudu, namiesto toho padne do otroctva tisícov malých modiel a modelov.

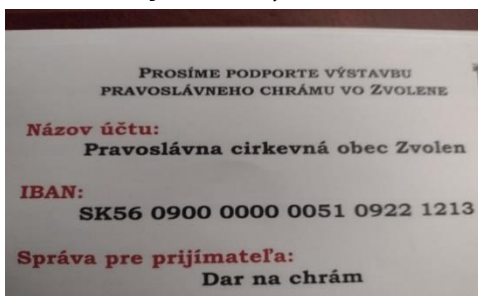
Skutočná sloboda je len v Christovi.

Len On dokáže oslobodiť dušu od strachu zo smrti, od moci hriechu, od tyranie zanikajúcich vášní. Ľudia však túto slobodu nechcú, pretože táto sloboda si vyžaduje boj. A je ľahšie zostať otrokom, ako bojovať za Nebeské Kráľovstvo.

Sv. Nikolaj Velimirović († 1956)

NEPREHLIADNITE

„Kto skúpo rozsieva, skúpo bude aj žať; kto však hojne rozsieva, hojne bude aj žať. Každý (nech dá), ako si zaumienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh.“ (Druhý list apoštola Pavla Korintským 9, 6-7)

OZNAM

Všetkým sympatizantom pravoslavia oznamujeme, že nedel'né sväté liturgie sa v Banskej Bystrici a Zvolene konajú striedavo. Jednu nedel'ú v Banskej Bystrici v dome Slovenského misijného hnutia na Skuteckého ulici č. 4 (oproti bývalému kinu Hviezda) so začiatkom o 9:00 hodine a ďalšiu nedel'ú v kaplnke zvolenského zámku vo Zvolene so začiatkom o 8:30 hodine. Všetky sviatočné bohoslužby (večerné aj ranné), ktoré pripadnú na ktorýkoľvek deň v týždni okrem nedele, sa konajú v Banskej Bystrici v dome Slovenského misijného hnutia so začiatkom večer o 17:00 hodine a ráno o 7:00 hodine. Rozpis bohoslužieb s termínom, miestom a časom ich konania na každý mesiac nájdete na stránke www.pcozvbb.sk. Pre bližšie informácie o bohoslužbách a v prípade požiadaviek kontaktujte správcu cirkevných obcí mailom: marek.ignacik@gmail.com.

Informácie o našom občasníku, možnosti jeho odoberania či prispievania doň dostanete na telefónnom čísle šéfredaktorky časopisu: 0903 170 583.

Zodpovedná:

Redaktorka: Mgr. Jana Tomášová, Jesenského 16, 974 01 Banská Bystrica,

e-mail: janetom1980@gmail.com

www.pravoslavie.sk